

Dialogo fra le lingue e le culture 1

Saffo (Lesbo, VII secolo a.C.) fragm. 31 V

Catullo (Verona, I a.C.) carmen 51

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
ἔμμεν' ὤνηρ, ὅττις ἐναντιός τοι
ἰσδάνει καὶ πλάσιον ἄδου φωνεί-
σας ὑπακούει

καὶ γελαίσας ἰμέροεν, τό μ' ἦ μὰν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόαισεν,
ὡς γὰρ ἔς σ' ἴδω βρόχε' ὧς με φώναι-
σ' οὐδ' ἐν ἔτ' εἴκει,

ἀλλ' ἄκαν μὲν γλώσσα ἔαγε λέπτον
δ' αὐτικά χρωῖ πῦρ ὑπαδεδρόμηκεν,
ὀππάτεσσι δ' οὐδ' ἐν ὄρημμ', ἐπιρρόμ-
βεισι δ' ἄκουαι,

ἐκαδε μ' ἴδρωσ ψῦχος κακχέεται τρόμος δὲ
παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδευῆς
φαίνομ' ἐμ' αὐτά.

ἀλλὰ πὰν τόλματον ἐπεὶ []
καὶ πένητα [] ...

Ille me par esse deo videtur,
ille, si fas est, superare divos
qui sedens adversus identidem te
spectat et audit

dulce ridentem, misero quod omnis
eripit sensus mihi: nam simul te,
Lesbia, adspexi, nihil est super mi
vocis in ore,

lingua sed torpet, tenuis sub artus
flamma demanat, sonitu suo pte
tintinnant aures, gemina teguntur
lumina nocte.

Otium, Catulle, tibi molestum est:
otium exsultas nimiumque gestis.
Otium et reges prius et beatas
perdidit urbes.

Catullus

Ille mi par esse deo videtur,
 ille, si fas est, superare divos
 qui sedens adversus identidem te
 spectat et audit

dulce ridentem, misero quod omnis
 eripit sensus mihi: nam simul te,
 Lesbia, adspexi, nihil est super mi
 vocis in ore

lingua sed torpet, tenuis sub artus
 flamma demanat, sonitu suopte
 tintinant aures, gemina teguntur
 lumina nocte.

Otium, Catulle, tibi molestum est:
 otio exsultas nimiumque gestis:
 otium et reges prius et beatas
 perdidit urbes.

Sappho

φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
 ἔμμεν' ὄνηρ, ὅττις ἐνάντιός τοι
 ἰσδάνει καὶ πλάσιον ἄδου φωνεί-
 σας ὑπακούει

καὶ γελαίσας ἡμέροεν, τό μ' ἦ μὴν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόαισεν·
 ὡς γὰρ <ἐς> σ' ἴδω βρόχε' ὡς με φώνη-
 σ' οὐδ' ἐν ἔτ' εἴκει,

ἀλλὰ καμὲν γλῶσσα ἔαγε, λέπτον
 δ' αὐτίκα χροῖ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν,
 ὀππάτεσσι δ' οὐδ' ἐν ὄρημι', ἐπιρρόμ-
 μεισι δ' ἄκουαι,

ἐκαδέ μ' ἴδρωσ κακχέεται, τρόμος δὲ
 παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
 ἔμμι, τεθνάκιγν δ' ὀλίγω 'πιδεύης
 φαίνομι' ἔμ' αὐταί.

ἀλλὰ τὰν τόλματον, ἐπεὶ καὶ πένητα